

Allvarliga historiska avsteg från den apostoliska tron

[Spara som PDF](#)

I sitt brev till församlingen i Efesus, påpekar Paulus att medlemmarna nu tillhör Guds familj, de heliga, som är "uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv" (Ef. 2:19-20).

I brevet till församlingen i Kolosse kommer han med följande uttryckliga förmaning:

Kol. 2:8-11: "Se till att ingen rövar bort er med sin tomma och bedrägliga filosofi, byggd på mänskliga traditioner och stadgar och inte på Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt, och i honom är ni uppfyllda, han som är huvudet över alla makter och väldigheter".

Ändå är det just detta som skett under historiens gång. Guds församling har blivit bortrövad genom filosofi och mänskliga traditioner och stadgar och fjärrmat sig från Jesus Kristus.

Tyngdpunkten har mer och mer förskjutits från Fadern och Sonen till dagens Romersk Katolska Kyrka med en "Himladrottning" och "Gudsmoder" som inte har någon motsvarighet i Bibelns Maria som är Herrens ödmjuka tjänarinna och **Jesu** jordiska mor - **inte** Faderns mor!

Avsteg från den apostoliska tron med Jesus i centrum var tydliga redan på 300-talet, och därefter har det fortsatt under hela historiens gång. Det syns inga tecken på omvändelse!

Några tydliga historiska avsteg från den apostoliska tron

Ca år 350: Ökenfadern Antonius:

- "All nåd som någonsin skänkts människor, allt kom genom Maria".

Ca år 347-407: Johannes Krysostomos ("Kyrkofader" och ärkebiskop i Konstantinopel):

- "Syndare får förlåtelse endast genom Marias förbön".

Kyrkomötet i Nicea år 325:

- Kyrkan blev i praktiken en statskyrka under kejsarens beskydd.
- Det bestämdes att prästerna inte fick gifta sig.

Kyrkomötet i Efesus år 431:

- Bruket att dyrka Maria som Guds Moder blev erkänd dogm.
- Maria ärades med namnet "Gudaföderska".
- Tanken att påven är Petri efterträdare introducerades.

"Rövarsynoden" i Efesus år 449:

- Biskop Flavian från Konstantinopel misshandlades till döds av biskop Leos prästerskap i Rom.
- Leo utnämnde sig själv till "Kristi ställföreträdare på jorden".

Det femte konciliet i Konstantinopel år 553:

- Maria fick benämningen "ständig jungfru".

Påve Gregorius den store (Gregorius I):

- År 593: Läran om skärselden antogs.
- År 600: Latinet började användas i bön och tillbedjan.

Kyrkomötet i Nicea år 787:

- Vörndnad av änglar godkändes.
- Tillbedjan av kors, helgonbilder och relikier auktoriserades.

År 993: Helgonförklaringar av döda personer påbörjades genom Johannes XV som helgonförklarade St Ulrich.

År 998: Fastande på fredagar och fastan före påsk påbjöds.

1000-talet:

- Mässan utvecklades gradvis som ett offer.

- Välsignad aska som sakramentalie började praktiseras. Sakramentalier är välsignade religiösa föremål som kors, religiösa bilder, rosenkransar, helgonfigurer m.m.

År 1079: Celibatet för präster påbjöds av Gregorius VII.

År 1139: Doktrinen om sju sakrament introducerades av Otto av Bamberg, Pommerns apostel. Ett sakrament verkar *ex opere operato*, genom utförande av akten i sig.

År 1190: Avlat (syndernas förlåtelse) började **säljas**.

År 1215: Nattvardsdogmen (transsubstantiationsläran) att brödet förvandlas till Kristi fysiska kropp antogs av påven Innocentius III.

År 1220: Tillbedjan av nattvardsbrödet infördes av påven Horatius.

År 1229: **Bibeln förbjöds** att läsas av lekmän och blev förbjuden vid kyrkomötet i Toledo/Toulouse! Biskoparna blev förpliktade att uppspåra kättarna och överlämna dem till straff.

År 1234: **Bibeln förbjöds** att läsas av både präster och lekmän.

Konciliet i Florens år 1442:

- I bullan "Cantate Domino" proklamerade påven Eugenius IV dogmen "Extra Ecclesiam Nulla Salus" d v s "**Utanför Kyrkan ingen frälsning!**"
"Den heliga romerska Kyrkan tror, förkunnar med stadig hand, bekänner och proklamerar att ingen som existerar utanför den Romerska Katolska Kyrkans gemenskap, inte endast hedningar, utan även judar, heretiker och schismatiker, kan bli delaktiga av det eviga livet, utan kommer att gå samma öde till mötes som dem Kristus sade i Matt. 25:42: 'Gån bort ifrån mig, I förbannade till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar', om de inte före sitt livs slut blir upptagna i flocken. Ingen, vilket barmhärtighetsverk de än utfört, även om de utgjutit sitt blod för Kristi skull, kan erhålla frälsning, om han inte underkastar sig och är innesluten i Kristi enda Kyrkas fullkomliga enhet".

År 1534: Jesuitorden grundades av Ignatius Loyola. Används i kampen mot reformationen och protestantismen.

År 1545: Traditionen upphöjdes till att ha samma betydelse som Bibeln.

År 1546: De apokryfiska böckerna lades till Bibeln och förklarades vara lika tillförlitliga som de andra skrifterna. Den som inte ville godkänna detta förklarades vara bannlyst. Bokhandlare fick inte sälja en Bibel till den som inte hade licens. **Bibelöversättare eller bibeldistributörer fängslades eller brändes på bål.**

År 1816: Pius VII fördömde Bibelsällskapet i Polen och hävdar att distributionen av Skriften underminerar "religionens grundvalar" och var "i högsta grad farligt för själarna".

År 1829: Pius VIII fördömde Bibelsällskapen och den fria distributionen av Skriften.

Den ultrakatolske Pius IX:

- År 1864: Fördömde på nytt Bibelsällskapen, klumpade ihop dem med kommunism, hemliga sällskap och annat ont och betecknade dem som "ohyra av denna sorten".
- År 1854: Proklamerade dogmen om Jungfru Marias obefläckade avlelse (att Maria blev avlad syndfri).
- Fördömde religionsfriheten och höll Roms judar instängda i ett ghetto.
- År 1864: Gav ut brevet "Syllabus of Errors", som godkändes av Första Vatikankonciliet. I brevet fördömdes protestantismen.
- År 1870: Proklamerade vid det första Vatikankonciliet dogmen om påvens ofelbarhet när denne uttalar sig *ex cathedra* (latin, betyder "från lärostolen", det vill säga i kraft av sitt påveämbete).

År 1883: Påven Leo XIII gav ut ett manifest för att främja hängivenheten till Maria genom radbandet Rosenkransen.

År 1897: Leo XIII förbjöd "alla versioner av bibelöversättningar till modersmålet, såvida de inte är godkända av den Heliga Stolen eller publicerade under biskoparnas övervakning".

År 1931: Pius XI bekräftar läran att Maria är Guds Moder.

År 1950: Pius XII proklamerade dogmen om Marias upptagande med kropp och själ i himmelen (= uppryckande som betyder att hon aldrig dog), där hon sedan upphöjdes till att vara Himlens drottning.

År 1964: Paulus VI förklarar under Andra Vatikankonciliet Maria vara Kyrkans Moder.

En kallelse till omvändelse!

När man snabbt ögnar igenom dessa exempel på den läromässiga utvecklingen, förstår man varför Kyrkan måste jämställa "Traditionen" med Bibeln. Ju större och grövre avstegen från den apostoliska tron blev, desto farligare blev Bibeln, Luther och protestantismen. Därför måste bibelöversättning och bibelspridning förhindras, motståndare undanröjas och Traditionen upphöjas till att bli likvärdig med Bibeln. Kulmen nåddes under Pius IX och det första Vatikankonciliet.

Senare började mer demokratiska, liberala och universalistiska riktningar göra sig gällande. Grunden för deras syn på kristendom och andra religioner var ofta en mystik enhetsupplevelse genom tekniker med rötter i yogan. Dessa strömningar fick övertaget i och med Andra Vatikankonciliet och påven Johannes Paulus II. Idag verkar de konservativa vindarna från tiden för det första Vatikankonciliet ha fått ny styrka. Decenniers målmedvetna och synnerligen strategiska arbete för att förena hela kristenheten under påven i Rom börjar också ge synligt resultat.

Frågan är hur långt "Enhetens" arbetare är beredda att gå för att stoppa meningsmotståndare i vår tid?!

Vänd om och tro evangelium!

/Solveig Hendriksen